

Весь сенс перевірки гіпотези полягає в тому, щоб зрозуміти, наскільки великим є ризик отримання висновку про відхилення нульової гіпотези тимчасом, коли вона дійсно є вірною. Оскільки для висновку за результатами перевірки гіпотези використовується вибірка, ми повинні прийняти до уваги, що присутня помилка вибірки.

Отже, математичні і статистичні методи активно використовуються в економіці. Застосування їх дає змогу будувати економіко-математичні моделі, оцінювати їхні параметри та перевіряти гіпотези про властивості економічних характеристик та форм їхнього взаємозв'язку.

Література

1. Кремер Н. Ш. Теория вероятностей и математическая статистика / Н. Ш. Кремер – М.: Юнити – Дана, 2000. – 370 с.
2. Пономаренко О. І. Сучасний економічний аналіз: У 2-х ч. Ч. І. Мікроекономіка: навч. посіб. / О.І. Пономаренко, М. О. , Перестюк, В. М. Бурим. – К.: Вища шк., 2004. – 262 с.

УДК 336.13.017

АУТСОРСИНГ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ

Грідіна Г. – ст. 5 курсу

Науковий керівник – к.е.н. Загорська Д.М

Харківський національний університет імені В.Н.Каразіна

Аутсорсинг почав застосовуватися в першій половині ХХ столітті, хоча зародився набагато раніше. Широко використовуватися аутсорсинг почав, коли деякі компанії на «Заході», почали передавати ведення бухгалтерського обліку бухгалтерам, які мали практику, із зовнішнім спеціалізованим компаніям. Серйозне ставлення до аутсорсингу, як до досить нової стратегії управління, з'явилося тільки в 1960-х рр. Наукові основи аутсорсингу беруть свій початок лише в 1990-х рр., при появі перших наукових досліджень, основною метою яких було знаходження оптимальної стратегії впровадження аутсорсингу, а також докладне вивчення аспектів його застосування. У сучасний період, коли прагнення успішно вести підприємницьку діяльність і підвищувати рівень конкурентоспроможності змушують керівництво компаній шукати та застосовувати нові форми управління бізнесом, й однією з таких форм є аутсорсинг. Цим і зумовлена актуальність обраної теми.

Метою роботи є виявлення загроз аутсорсингу бізнес-процесів юридичної особи. Для досягнення мети були поставлені такі завдання: розкрити сутність аутсорсингу; виявити загрози його розвитку в Україні; запропонувати шляхи нейтралізації даних загроз. Питанням теорії та практики аутсорсингу присвячені праці таких вчених: М. Рілінг, А. Гаврилюк, Г. Кассіді, Д. Козлова, І. Орлової, Дж. Хейвуд і ін.

«Аутсорсинг» (англ. Out «зовнішній» і source «джерело») – процес передачі компанією повністю або частково бізнес-процесів іншій компанії, яка є профільною з конкретної необхідної сфери [4].

За кордоном аутсорсинг є актуальним, й у «Західних» компаніях повністю використовують всі переваги послуг аутсорсингових компаній. В Україні досить невелика кількість підприємств, які використовують послуги аутсорсингових компаній, але існують особливості за популярністю окремих його видів (рис. 1).

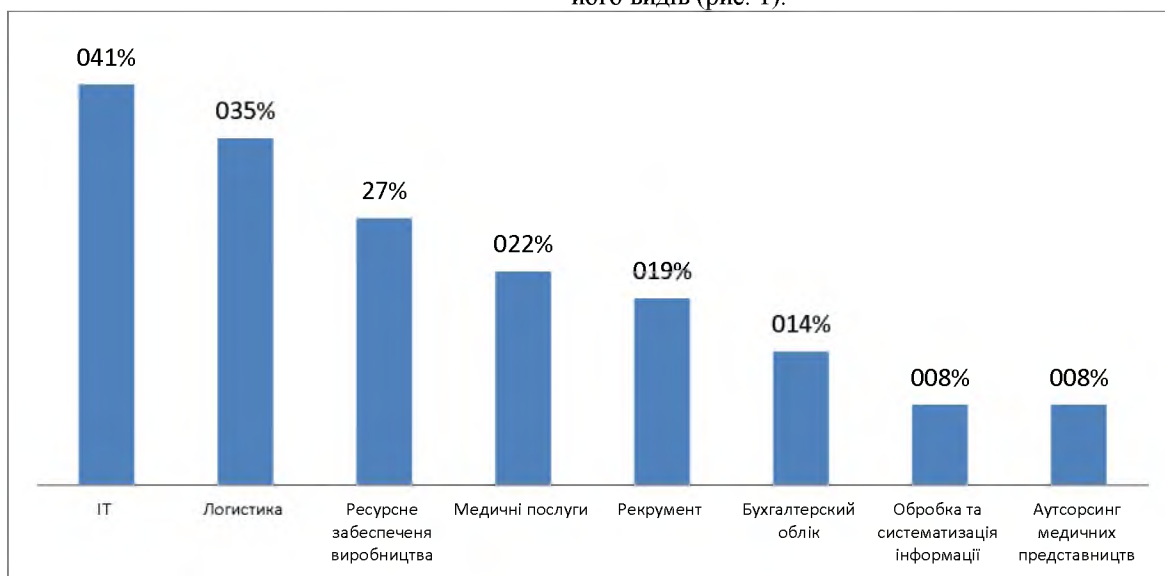

Рис. 1. Галузі, які використовують послуги аутсорсингу за 2016 рік [4].

Найбільшу потребу, як можна побачити з рис.1, має ринок ІТ-послуг. Україна вже давно стала відома на карті світу завдяки потенціалу в області інформаційних технологій. Активність й винахідливість українських представників ІТ-сфери робить Україну перспективним партнером по

аутсорсингу в цій сфері. Згідно з дослідженням HighTechUkraine в Україні працюють 106 великих ІТ-компаній (80 і більше фахівців), а загальна кількість компаній, що надають ІТ-послуги, досягло більше 1 тис. В ІТ-галузі в 2015 році працювали більше 90 тис. Чоловік, що на 20 % вище від показника 2014-го, при цьому близько 60% працювали в аутсорсингу. Топ-5 найбільших аутсорсингових ІТ-компаній України залишається незмінним, а саме: ЕРАМ (4,4 тис. співробітників), SoftServe (понад 3,8 тис.), Luxoft (3,7 тис.), GlobalLogic (2,6 тис.) й Ciklum (2,3 тис.). Сумарно в них працюють майже 17 тис. фахівців, що становить понад 18% ринку. В цілому, за даними української спільноти програмістів DOU.ua, в 25 найбільших компаніях галузі працевлаштована чверть українських ІТ-фахівців [2].

Причинами загроз розвитку аутсорсингових компаній в Україні є: 1) дорожнеча послуг, що надаються; 2) небажання надавати конфіденційну інформацію; 3) відсутність досвіду співпраці з іншими аутсорсинговими компаніями.

Провівши аналіз аутсорсингу в Україні, можна зробити висновок, що аутсорсинг є сучасною і

ефективною формою співпраці між різними суб'єктами ринку й даний синтез дозволяє отримати взаємовигідні результати. Дана кооперація має всі шанси й можливості застосування в Україні, але лише при скороченні всіх негативних моментів і переконання населення в позитивному ефекті від використання послуг аутсорсингових компаній.

Для скорочення всіх негативних моментів можна запропонувати наступні шляхи нейтралізації загроз: знизити вартість послуг, що надаються, де для багатьох юридичних осіб завелика ціна для використання таких послуг); зобов'язати до збереження й захисту комерційної таємниці аутсорсинговою компанією; ввести обов'язковість прозорості діяльності аутсорсингової компанії; акцентувати увагу на ефективності та результативності діяльності аутсорсингових компаній; вести активну співпрацю сторін у аутсорсинговій діяльності. Дотримання запропонованих шляхів нейтралізації загроз дозволить отримати максимальну користь від використання аутсорсингу для обох партнерів такої угоди.

Література

1. Бравар Ж. ефективний аутсорсинг: розуміння, планування та використання успішних аутсорсингових відносин / Ж. Бравар, Р. Морган.-Дніпропетровськ: Баланс Бізнес Букс, 2007. – 288 с.
2. Журнал High Tech Ukraine [Електронний ресурс].-Режим доступу: <http://hi-tech.org.ua/>
3. Сухоняк С. О .. Розвиток аутсорсингу та його форм: українські та зарубіжні аспекти [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ena.lp.edu.ua:8080/bitstream/ntb/33811/1/29-208-215.pdf>
4. Хейвуд Дж. Б. Аутсорсинг: В пошуках конкурентних переваг / Дж. Хейвуд. – М.: Вільямс, 2002. – 230с.

УДК 371.038

ПЕРСПЕКТИВИ ЗАСТОСУВАННЯ КАЗКОТЕРАПІЇ У ВИХОВНІЙ ПРАЦІ З ДІТЬМИ СЕРЕДНЬОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ

Підвисоцька Г. – ст. 3 курсу

Науковий керівник – к.пед.н., доцент Вейланде Л.В.-В.

Одеський національний університет імені І.І. Мечникова

Незважаючи на розповсюджену та сталу думку щодо доцільності використання казкотерапії лише при роботі з дітьми дошкільного та молодшого шкільного віку, можливо розширити межі її застосування у педагогіці. Психологічна практика вже має багатий досвід застосування казкотерапії у роботі не тільки з підлітками, а й з дітьми старшого шкільного віку.

Проблемі використання казкотерапії у роботі з дітьми та підлітками присвячені наукові дослідження таких сучасних учених, як Л. Банкул, О. Бреусенко-Кузнецов, І. Вачков, О. Гавриченко, А. Гнезділов, Т. Грабенко, О. Деркач, Т. Зінкевич-Євстигнеєва, Л. Короткова, Н. Сакович, О. Федій, Д. Фролов, О. Хомякова, О. Хухлаєва, Т. Яценко та інші.

Казка здавна вважається найдавнішим психолого-педагогічним методом навчання і виховання дітей через потужний вплив на їх емоційно-чуттєву та морально-духовну сферу. За своєю формою казкотерапія є психологічним тренінгом та водночас арт-терапією. Названі ж методи вже зайняли своє місце у класичній шкільній

педагогіці. Переваги казкотерапії полягають у тому, що вона спроможна поєднувати в собі інші види арт-терапії: кольорову, музичну, танцювальну, пісочну анімацію та будь-який різновид і форму театрального мистецтва. В залежності від поставлених цілей, казкотерапія може бути спрямована на розв'язання широкого спектру психологічних питань, які стосуються учнів середнього шкільного віку.

Дослідники казкотерапевтичного методу як технології виховання зазначають, що ефективність казкотерапевтичного методу в роботі з учнями виправдовується такими положеннями: 1) казка – один із засобів, що дозволяє об'єднати дорослого та дитину, дає можливість зрозуміти один одного; 2) казка дає слухачеві необхідну гаму переживань, які викликають добрі, серйозні почуття; 3) казка – це засіб соціалізації дитини, що допомагає увійти в суспільне життя, адаптуватися в ньому та самовиразитися у соціумі; 4) казка – це вид мистецтва, що має своєрідну терапевтичну функцію, яку Арістотель означив терміном «катарсис» – очищення душі, зняття стресу, заспокоєння; 5) казка